

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110225694
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4110225694.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Jarmily Pogradovej a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcov: 1/ U. P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. 2, XXX XX A. - X. P., 2/ P. D. W., správca konkurznej podstaty úpadcu Roman Oravec EUROCAFFE, bytom Školská 3, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1/ Mgr. X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na M. XX/X, XXX XX A., 2/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na M. XX/X, XXX XX A., obe zast. Advokátska kancelária KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., IČO: 47 237 252, so sídlom Štefánikova 57, Nitra 949 01, o neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/238/2010-472 zo dňa 17. januára 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/238/2010-529 zo dňa 06. decembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo veci samej potvrdzuje a v časti výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec v tejto časti vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Pôvodne sa žalobca v 1.rade žalobou zo dňa 4.10.2010 domáhal voči žalovaným 1. Mgr. X. E., v X.rade H. E. a v X.rade Y. Q. určenia, že odstúpenie od kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 3 rade a späťvzatie návrhu na vklad vlastníckeho práva v katastrálnom konaní vedenom pod V 4716/2010 je neplatné, určenia, že byt č. 4 na 2.p vo vchode č.X nachádzajúci sa v bytovom dome o.č.6, na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. 8, na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. 10 na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. 12 na parc.č. XXXX/XX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XX/XXXX, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území A. patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov H. E. a P. X. E..

2. Žalobca pred začatím pojednávania podaním zo dňa 2.11.2011 zobral žalobu voči žalovanému v 2. rade späť a súd Uznesením č.k. 7C/238/2010-101 zo dňa 1.12.2011 konanie voči žalovanému v 2.rade zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.1.2012.

3. Podaním zo dňa 2.11.2011 žalobca súčasne navrhol, aby súd pripustil vstup ďalšieho účastníka na strane žalobcu a to správcu konkurznej podstaty úpadcu Romana Oravca EUROCAFFE a to Mgr. Ladislava Baráta a súd uznesením č.k. 7C/238/2010-108 zo dňa 7.5.2012 vstup SKP pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2012.

4. Podaním zo dňa 8.10.2012 požiadal žalobca v 2.rade o rozšírenie petitu žaloby a to o výrok, ktorým súd určí, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Nitra, byt č. X na 2.p vo vchode č.X nachádzajúci sa v bytovom dome o.č.6, na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. 8, na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. 10 na parc.č. XXXX/XX, v bytovom dome o.č. XX na parc.č. XXXX/XX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XX/XXXX, ktoré sú zapísané na LV č.

XXXX v katastrálnom území A. patria do konkurznej podstaty úpadcu H. E. EUROCAFFE v konkurznom konaní vedenom pos sp.zn. 31K/54/2010. Súd na pojednávaní konanom dňa 29.11.2012 túto zmenu petitu žaloby pripustil.

5. Žalobca v 1.rade podal dňa 5.3.2013 návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúcich trestných konaní a súd uznesením č.k. 7C/238/2010-180 zo dňa 26.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.10.2013 v spojení s uznesením KS v NR č.k. 6Co/130/2013-192 zo dňa 30.8.2013 návrh na prerušenie konania zamietol.

6. Žalobca v 1.rade na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby nakoľko má na takomto určení naliehavý právny záujem. Ten spočíva v tom, že nemá inú možnosť, ako aspoň čiastočne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky. Pokiaľ ide o platnosti resp. neplatnosť právnych úkonov urobených žalovanými, tieto boli urobené v rozpore s dobrými mravmi, so zákonom a pravdepodobne nimi boli spáchané trestné činy a z tohto hľadiska sú tieto úkony absolútne neplatné. Tieto úkony predstavujú aktívne konanie žalovaných, ktorí zabránili nastúpeniu nevyhnutného právneho následku v podobe nadobudnutia týchto nehnuteľností v zmysle návrhu na vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností žalovanou v 1.rade, ale mali patriť do BSM, nakoľko sa jednalo o nehnuteľnosť nadobudnutú zo spoločných prostriedkov, zo spoločného úveru. Na kúpnej zmluve bola kupujúcou uvedená iba žalovaná v 1.rade práve z dôvodu, že v čase uzatvárania tejto zmluvy si s H. E. mysleli, že v takomto prípade nebude možné tento byť exekúovať. Potom, čo im bolo oznámené, že tento byť bude možné exekúovať, podľa tvrdenia H. E., všetci traja po vzájomnej dohode predstierane odstúpili od kúpnej zmluvy a žalované v 1. a 3.rade zobrali návrh na vklad vlastníckeho práva späť a to práve za účelom zmarenia možnosti uspokojenia veriteľov H. E.. V prípade určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM žalovanej v 1.rade a H. E., sa jeho právne postavenie zlepšilo, nakoľko tento byť bude zahrnutý do konkurznej podstaty a on ako veriteľ s prihlášenou pohľadávkou bude z tohto bytu uspokojený. Je to jediná možnosť ako aspoň čiastočne dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky, ktoré uspokojenie je zároveň jedinou možnosťou zmierenia trestnej činnosti H. E.. H. E. je obžalovaný z dvoch trestných činov marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania. Tiež je obžalovaný z trestného činu vydierania a nebezpečného vyhrážania voči jeho osobe a Krajský prokurátor spracováva obžalobu za trestný čin podvodu, kde obžalovaný je H. E.. Zároveň prebieha ďalších 5 konaní v súvislosti s marením konkurzného konania. V žiadnom z týchto konaní nie je obžalovaná ani žalovaná v 1. ani v 2.rade. On sa musí zúčastňovať množstva ďalších konaní aj trestných konaní, je poškodený, prišiel o strechu nad hlavou, účasť na týchto pojednávaníach je pre neho zaťažujúca. Na strane žalovaných v 1. a 2. rade, ako aj na strane úpadcu H. E., došlo k bezdôvodnému obohateniu keď z úveru, ktorí si zobrali splatili svoj dlh, ktorí mali titulom iného úveru cca 20 000 eur. Nie iba H. E., ale aj žalovaná v 1.rade konala s úmyslom ho zavádzať, potvrdil to aj jej brat svedok Q. Q. a zároveň žalovaná v 1.rade konala s úmyslom nevyplatiť kúpnu cenu žalovanej v 2.rade. Žalovaná v 2.rade nikdy neočakávala, že bude mať za byť zaplatené a ponecháva na úvahe súdu či z úveru, ktorí boli povinní splatiť žalované aj H. E., nebola vyplatená aj kúpna cena žalovanej v 2.rade aspoň čiastočne, do výšky úveru. Jednalo sa o koordinovaný postup troch ľudí, ktorých výpovede sa rôznia v tomto konaní a v trestnom konaní, kde minimálne p. Q. potvrdil, že peniaze z úveru mali ísť jemu. Pritom vypovedali pod následkom krivej výpovede. Keďže žalovaná v 2.rade bola od začiatku stotožnená s tým, že k zaplaceniu kúpnej ceny nedôjde, nezaplatenie kúpnej ceny nemohlo byť skutočným dôvodom na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Z rozsudku 21t/67/2014, ktorým bol H. E. zatiaľ neprávoplatne odsúdený vyplýva, H. E. sa ho snažil pod hrozbou fyzickej likvidácie prinútiť, aby si neuplatňoval svoje práva v trestných konaniach a ani v tomto konaní. H. E. sa chcel domôcť toho, aby si udržal majetok, ktorý získal spáchaním trestnej činnosti. V trestnom konaní 21T/67/2014 sa jedná už o druhý skutok vydierania a prvý skutok vydierania sa odohral v auguste 2010 (2T/51/2013).

7. Žalobca v 2.rade na pojednávaní uviedol, že z jeho pohľadu je potrebné situáciu vnímať v širšom kontexte a to v tom zmysle, že bývalý manžel žalovanej 1.rade v čase trvania manželstva sa dostal do úpadku a bol na jeho majetok vyhlásený konkurz. Nakoľko do BSM a tým pádom aj do konkurznej podstaty za predpokladu, že kúpna zmluva, o ktorej sa vedie toto konanie, by bola platná, podliehal by tento byť konkurznej podstate, tým pádom by bol oprávnený ho speňažiť a z výťažku získaného z predaja uspokojiť konkurzných veriteľov, aj bývalého manžela žalovanej v 1.rade. Nakoľko je jeho povinnosťou ako správcu konkurznej podstaty zistiť a speňažiť všetok majetok podliehajúci konkurzu, vstúpil do tohto konania na strane žalobcu. PZ žalovaných vytyka, že správca nepostupuje v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, kde je tiež možné zapísať predmetnej nehnuteľnosti do súpisu majetku, čím by bol postup urýchlený. K uvedenému chce uviesť, že jeho postup zdôvodňuje tým, že

v prípade, ak by zaradil predmetnú nehnuteľnosť do konkurznej podstaty, osoba, ktorá si robí právny nárok na predmetnú nehnuteľnosť, t.j. žalovaná v 2.rade by bola oprávnená a zrejme by aj využila inštitút vylučovacej žaloby, ktorou by sa snažila dosiahnuť vylúčenie tejto nehnuteľnosti z konkurznej podstaty. Kým by takéto konanie prebiehalo, nebol by oprávnený speňažovať majetok. V princípe by sa na takomto konaní vykonávalo zhodné dokazovanie, ako v tomto konaní. Tým pádom má za to, že pripojenie sa už k bežiacemu konaniu, je z hľadiska časového rýchlejší a taktiež je tu ešte ďalší faktor, a to, že ako SKP oslobodený od SP a taktiež neznáša trovy súdnych konaní, čo napr. v prípade dnešného pojednávania je z ekonomického hľadiska pre neho výhodnejšie, nakoľko v prípade neúspechu nebude zaťažovať konkurznú podstatu trovami protistrany. V prípade neúspechu vylučovacej žaloby, by takúto povinnosť úhrady trov konania mal. Žalovaná v 2.rade musela byť uzrozumená s tým, že obdrží len sumu 20 000 eur vo forme splatenia jej úveru a neobdrží zvyšok kúpnej ceny do výšky zmluvne dojednanej kúpnej ceny.

8. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že pokiaľ žalobca v 1.rade žiada určenie vlastníctva k bytu pre žalovanú v 1.rade a H. E., nijako nevysvetlil na základe čoho malo takéto vlastníctvo vzniknúť. Je zjavné, že rozhodnutie súdu nemôže nahrádzať rozhodnutie príslušnej Správy katastra o vklade, pričom v tomto prípade ku vkladu vlastníckeho práva rozhodnutím príslušnej Správy katastra nedošlo. Súd na základe podanej žaloby na určenie právneho vzťahu môže rozhodovať jedine deklaratórnym rozsudkom a nie konštitutívnym. Z podanej žaloby sa javí, že žalobca v 1.rade touto žalobou v podstate žiada, aby súd založil svojim rozhodnutím vlastníctvo k bytu, ktoré nikdy nebolo zavkladované. Toto možné nie je. Účelom žaloby vrátane všetkých výrokov, ktoré žiada žalobca v 1rade je dosiahnutie toho, aby sa predmetná nehnuteľnosť dostala do vlastníctva H. E.. Keďže nedošlo zavkladovaniu vlastníctva k bytu, k tomuto účelu, o ktorý sa snaží žalobca v 1.rade, nemôže dôjsť a preto nemôže mať ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti žalovaných právnych úkonov. Žalované v 1. a 3.rade sa vyjadrili, že dôvodom odstúpenia bolo nezaplatenie kúpnej ceny, pričom možnosť odstúpenia od zmluvy dokonca ako jednostranného právneho úkonu v prípade nezaplatenia kúpnej ceny pripúšťa i judikatúra R 42/1997. Z tohto dôvodu nevidí najmenší dôvod na neplatnosť odstúpenia od zmluvy. H. E. má v tomto konaní vypovedať ako svedok, teda o tom, čo videl a počul v tomto postavení ho nemôže zastúpiť SKP, ktorého účelom je disponovanie s jeho majetkom. Pokiaľ žalobca v 1rade namietá nedôveryhodnosť výpovede svedka a na druhej strane navrhuje zabezpečenie inej výpovede toho istého svedka, táto by mala byť rovnako nedôveryhodná. Účelom výpovede v trestnom konaní je zisťovanie úplne iných skutočností, než aké sú rozhodujúce v tomto civilnom konaní a preto záznam z výpovede v trestnom konaní nemôže nahradiť svedeckú výpoveď v tomto civilnom konaní. V prvom rade je potrebné preukázať naliehavý právny záujem. Pokiaľ chce žalobca v 1.rade dokazovať bezdôvodné obohatenie, toto nie je predmetom konania a dôkazy predkladané žalobcom spochybňujú. Rozporujú, že došlo čo i len k čiastočnému zaplateniu kúpnej ceny žalovanej v 2.rade za byt. Keďže k zaplateniu kúpnej ceny nedošlo, od kúpnej zmluvy bolo odstúpené a následne nedošlo k zavkladovaniu bytu. Trestný rozsudok nijako nesúvisí s týmto konaním, nakoľko v skutkovej vete trestného rozsudku je uvedené, že Roman Oravec povedal žalobcovi v 1.rade, aby sa prestal rýpať v trestnom konaní, to znamená, že toto civilné konanie v skutkovej vete uvedené nie je. Rovnako sa v nej uvádza, že k trestnému činu malo prísť koncom roka 2010, pričom skutočnosti týkajúce sa tohto konania sa udiali v auguste 2010, takže nevidia skutkovú, ani časovú súvislosť s týmto konaním. Navrhujú žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, v prvom rade z dôvodu, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim skutkovým tvrdeniam. Zároveň sústredili skutkové tvrdenia na skutočnosti nesúvisiace s predmetom konania. Aj v prípade, ak by sa podarilo preukázať tvrdený skutkový stav, hoci aj pomocou dôkazov z trestných konaní, tento by nemal žiadny vplyv na napadnuté občiansko-právne úkony, ktoré boli uskutočnené medzi žalovanými a ktoré nesúvisia s prejedávanými trestnými vecami. Zároveň súd nemôže vyhovieť podanej žalobe aj vzhľadom na formuláciu petitu, keď v otázke určenia vlastníctva k predmetnému bytu žalobcovia nepreukázali a ani len netvrdili právny titul, na základe ktorého by malo vlastnícke právo H. E. a žalovanej v 1.rade k bytu vzniknúť. Vo vzťahu k ďalším výrokom v podobe určenia neplatnosti právnych úkonov, žalobcovia nepreukázali a dokonca ani len netvrdili naliehavý právny záujem. Požadujú priznať žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100% a to aj s poukazom na to, že žalobcovia spôsobili počet procesných úkonov, ktoré boli vo veci uskutočnené, teda zavinili trovy konania a preto by nepriznanie náhrady trov bolo v rozpore so spravodlivým usporiadaním veci.

9. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným a opravným uznesením opravovaným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v spore rozhodol tak, že žalobu (v plnom rozsahu) zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaným v 1. a 2.

rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

10. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

11. Žalovaná v 1.rade uzatvorila dňa 1.6.2002 manželstvo s H. E.. Rozsudkom OS NR č.k.18C/227/2010-16 zo dňa 21.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2010 bolo zrušené BSM za trvania manželstva žalovanej v 1.rade a H. E.. Z listu vlastníctva č. LV XXXX vyplýva, že výlučnou vlastníčkou bytu č. X vo vchode o.č.X na 2 p. je žalovaná v 2.rade. Notárskou zápisnicou č. N 94/2010, NZ 29727/2010 zo dňa XX.X.XXXX H. E. urobil vyhlásenie ako dlžník voči žalobcovi v 1.rade a potvrdil, že dňa 8.12.2009 uzatvorili medzi sebou zmluvu o pôžičke na základe ktorej žalobca v 1.rade poskytol H. E. pôžičku vo výške 11 000 eur, ktorú sa Roman Oravec zaviazal vrátiť žalobcovi v 1.rade najneskôr do 28.4.2010. Notárkou zápisnicou N 95/2010, NZ 29735/2010 zo dňa 23.8.2010 H. E. urobil vyhlásenie ako dlžník o tom, že so žalobcom v 1.rade uzatvorili dňa 18.2.2010 zmluvu o pôžičke na základe ktorej žalobca v 1.rade požičal H. E. sumu 132 000 eur, ktorú sa mu tento zaviazal vrátiť najneskôr do 20.2.2011. Z LV č. XXXX vyplýva, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese A., v obci D., v kat. úz. D., par. reg. „C“ a to par. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 713 m², par. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 185 m² ako aj rozostavaný rodinný dom nachádzajúci sa na par. č. 199/2 sú v podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1.rade a H. E. pre každého v podiele 1. Z časti C LV vyplýva, že na uvedené nehnuteľnosti je zradené záložné právo v prospech Prvej stavebnej sporiteľne, evidované pod V 2864/10, V 335/09 a v prospech žalobcu v 1.rade evidované pod V 5244/10. Z upovedomenia o začatí exekúcie EX 1389/2010-21 zo dňa 7.9.2010 vyplýva, že exekúcia na vymoženie pohľadávky žalobcu voči povinnému H. E. vo výške 136 400 eur spolu s úrokom z omeškania ako aj trovami konania bolo vedené a vykonávané zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. Lehota, zapísanú na LV XXXX. S pripojenej fotokópie katastrálneho spisu V 4716/2010 vyplýva, že žalované uzatvorili dňa 29.7.2010 kúpnu zmluvu na základe ktorej žalovaná v 2.rade odpredala žalovanej v 1.rade byt č. X na 2 p. zapísaný na LV č. XXXX vrátane jeho vnútorného vybavenia a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach za kúpnu cenu 105 000 eur, ktorá mala byť vyplatená predávajúcej z prostriedkov stavebného úveru poskytnutého PSS a z vlastných prostriedkov v termíne do 30.8.2010. Dňa 29.7.2010 bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností žalovanými v 1. a 2.rade, ktorý bol dňa 18.8.2010 vzatý späť z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy po vzájomnej dohode. Z dohody o odstúpení a zrušení kúpnej zmluvy zo dňa 29.7.2010 vyplýva, že dňa 16.8.2010 predávajúca žalovaná v 2.rade odstúpila od kúpnej zmluvy, uzatvorenej s kupujúcou žalovanou v 1.rade z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny za predmetný byt. Rozhodnutím č V. 4716/2010-5 zo dňa 19.8.2010 bolo katastrálne konanie zastavené. Z fotokópie katastrálneho spisu V 4763/10 je zrejmé, že žalované dňa 29.7.2010 uzatvorili Zmluvu o zriadení vecného bremena na základ/e ktorej žalovaná v 1.rade bola povinnou z vecného bremena, žalovaná v 2.rade bola oprávnenou z vecného bremena a vecné bremeno spočívalo v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX. Dňa 30.7.2010 bol podaný žalovanou v 1.rade návrh na vklad práv zodpovedajúcich vecnému bremenu do katastra nehnuteľností, ktorý bol rozhodnutím správy katastra Nitra č. V 4763/2010-4 zo dňa 30.8.2010 zamietnutý z dôvodu, že žalovaná v 1.rade nebola oprávnená nakladať s predmetom zriadenia vecného bremena, nakoľko nepreukázala vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ku ktorým bolo vecné bremeno zriadené. Zo zápisnice o výsluchu svedka Romana Oravca v konaní vedenom pod ČVS:ORP-527/3-OVK-NR-2012 dňa 11.7.2012 vyplýva, že úver z PSS si jeho exmanželka brala z dôvodu dokončenia rodinného domu v D. a aby mali výhodnejšiu splátku týmto úverom banka vyplatila staré úvery v Tatra banke a prvý úver z PSS a taktiež mali odkúpiť byt od svokry (žalovanej v 2.rade). Zvyšok peňazí vo výške cca 76000 eur išlo na jeho účet v Uni Credit banke, z ktorého vyplatil žalobcovi v 1.rade cca 30 000 eur, obhajcovi Veverkovi cca 15 000 eur a pána C. vyplatil ale v akej výške si nespomenul. Tieto tri osoby H. E. vyplatil tak, že v hotovosti vybral 76 000 eur z Uni Credit banky a vkladom na jednotlivé účty poslal peniaze Q., žalobcovi v 1.rade a C. a zvyšné peniaze z úveru použil na vyplácanie stavebných práv v D.. To že, vyplatí svojich dlžníkov z tohto úveru nesľuboval nikomu a keď to tak povedal, bolo to pod nátlakom zo strany žalobcu v 1.rade a p. Veverku, ktorí ho donútili k tomu, aby im to vyplatil. P. Q. (brat žalovanej v 1.rade) z peňazí z úveru PSS nič nedal. Z potvrdenia Tatra banky, a.s. zo dňa 23.3.2015 vyplýva, že finančné prostriedky vo výške 875 000 Sk poskytnuté na základe zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9907005491 zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti boli dňa 15.11.2007 pripísané v prospech bežného účtu H. E.. Z výpisov z účtu vyplýva, že tento úver bol H. E. splátkami úveru splácaný.

Zo žaloby KP Nitra zo dňa 3.9.2014 č. Kp 127/2010/4400-363 vyplýva, že H. E. spôsobil škodu vo výške 940 843,99 eur, keď na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a spáchal týmto činom škodu veľkého rozsahu, čím spáchal pokračovaní obzvlášť závažný zločin podvodu. Zo zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9907005491 zo dňa 8.11.2007 vyplýva, že žalované ako aj H. E. v postavení dlžníkov si zobrali úver v Tatra banke, a.s. vo výške 875 000 SK, za ktorý ručili bytom žalovanej v 2.rade. Z oznámenia o vyplatení finančných prostriedkov PSS žalovanej v 1.rade vyplýva, že PSS poukázala finančné prostriedky na účet H. E., pričom ku dňu 14.2.2013 bol stav na účte mínus 98 756,23 eur a ku dňu 127.2.2012 bol stav na účte mínus 146 783,19 eur. Z prepisu SMS správ žalobcu v 1.rade žalovanej v 1.rade vyplýva, že v období od 3.8.2010 do 23.9.2010 si vymenili niekoľko SMS, v ktorých žalovanú v 1.rade urgoval na vrátenie finančných prostriedkov, pričom žalovaná v 1.rade žalobcu v 1.rade v SMS informovala, že finančné prostriedky mu pôjdu na účet a že preto urobí všetko o zároveň jej žalobca v 1.rade navrhol riešenia v záujme zabezpečiť svoju pohľadávku voči H. E.. Zo zápisnice o výsluchu svedka Ing. Q. Q. v trestnom konaní vedenom pod č. ČVS: ORP-167/3-OVK-NR/2011 dňa 10.11.2011 vyplýva, že aj tomuto svedkovi H. E. sľúbil, že peniaze ktoré mu požičal vo výške 44 000 eur mu vráti z úveru, ktorý dostal na základe úveru na svoj rodinný dom v D.. Peniaze mu však nevrátil z dôvodu, že musel všetky vyplatiť žalobcovi v 1.rade a preto H. E. svedkovi Q. sľúbil, že tovar - mäso predá pod cenu a vráti mu všetky peniaze, ktoré má v tovare. Zo zmluvy o stavebnom sporení č. 2853493 3 01 zo dňa 6.4.2010 vyplýva, že PSS a žalovaná v 1.rade uzatvorili zmluvu o stavebnom sporení predmetom ktorej bola cieľová suma 145 000 eur s minimálnym pravidelným vkladom vo výške 725 eur. dňa 26.4.2010 uzatvorila žalovaná v 1.rade a H. E. ako dlžníci s PSS ako veriteľom zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere na základe ktorej im bol poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 142 800 eur. Z rozsudku OS NR č.k. 21T/67/2014 zo dňa 21.4.2017 je zrejme, že H. E. bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 TZ za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na 2 roky na tom skutkovom základe, že niekedy koncom roka 2010 sa žalobcovi v 1.rade v prítomnosti N. Q. vyhrážal, čím u neho vzbudil obavu o svoj život a majetok. Z pripojeného spisu 25C/209/2010 súd zistil, že žalobca ako navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči žalovanej v 1.rade a H. E., ktorým by súd zakázal žalovanej v 1.rade nakladať s nehnuteľnosťami, zapísanými na LV č. XXXX a keďže tento návrh zobral späť, súd konanie uznesením 25C/209/2010-38 zo dňa 6.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.10.2010 zastavil. Z pripojeného spisu 10C/217/2010 je zrejme, že žalobca sa ako navrhovateľ domáhal proti žalovanej v 2.rade určenia vlastníckeho práva, k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX a nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej v 2.rade nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. OS NR uznesením 10C/217/2010-45 zo dňa 9.9.2010 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2010 v spojení s uznesením KS NR č.k. 9Co/317/2010-69 zo dňa 7.12.2010 a uznesením OS NR č. 10C/217/2010-95 zo dňa 20.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.3.2011 súd konanie zastavil.

12. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vyjadrenie strán sporu, vykonané dokazovanie, zistený skutkový stav sporu, citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z. - § 137 a § 255 ods. 1) a citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. § 123, § 126, § 132 ods. 1 a 2), odôvodnil nasledovne:

13. Žalobca v 1.rade sa v konaní domáhal určenia, že dohoda o odstúpení a zrušení kúpnej zmluvy je neplatná, že späťvzatie návrhu na vklad vlastníckeho práva v katastrálnom konaní pod sp. V 4716/2010 je neplatné, že byt a jeho príslušenstvo patria do BSM žalovanej v 1.rade a H. E. a žalobca v 2.rade sa domáhal určenie, že byt a jeho príslušenstvo patria do konkurznej podstaty úpadcu H. E. Eurocaffe v konkurznom konaní na OS NR pod sp. zn. 31K/54/2010. Žalobcovia svoj naliehavý právny záujem na takejto žalobe odôvodňovali tým, že žalobca v 1.rade má voči H. E. pohľadávku, ktorá by mohla byť uspokojená predajom predmetného bytu v exekučnom konaní a žalobca v 2.rade s titulu správcu konkurznej podstaty úpadcu má povinnosť a naliehavý právny záujem na určení, že predmetný byt a jeho príslušenstvo patria do konkurznej podstaty úpadcu.

14. Súd má za to, že na žalobe v časti určenia neplatnosti dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.7.2010 žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem, nakoľko takéto určenie by neriešilo situáciu žalobcov, keďže predmetný byt by bol vo výlučnom vlastníctve žalovanej v 1. rade a nie v jej BSM s Romanom Oravcom, keďže ich BSM za trvania manželstva bolo zrušené rozsudkom OS Nitra č.k. 18C/227/2010-16 zo dňa 21.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2010, pričom

žalobkyňa v 1.rade by musela zaplatiť žalovanej v 2.rade kúpnu cenu za predmetný byt, ktorá bola dojednaná vo výške 105.000 eur. V konaní nebolo preukázané, že by došlo zo strany žalovanej v 1.rade k vyplateniu čo i len časti kúpnej ceny žalovanej v 2.rade a z tohto logicky vyplýva právo žalovanej v 2.rade odstúpiť od kúpnej zmluvy so žalovanou v 1.rade, z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny.

15. Čo sa týka výroku týkajúceho sa určenia neplatnosti späťvzatia návrhu na vklad vlastníckeho práva, na takomto určení rovnako neexistuje naliehavý právny záujem žalobcov, pretože sa jednalo o procesný úkon žalovaných vyplývajúci z odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktorému kataster nehnuteľností vyhovel a na jeho základe zastavil vkladové konanie. Voči rozhodnutiu OÚ odbor katastra žalobcovia opravný prostriedok nepodali a pokiaľ by súd petitu žaloby v tejto časti vyhovel, žiadna zmena vo vlastníckych vzťahoch k predmetnému bytu by nenastala.

16. Na základe skutočností, ktoré už súd uviedol, k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovanou v 1.rade k predmetnému bytu nedošlo, teda žalovaná v 1.rade sa z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy a následného zastavenia vkladového konania nikdy nestala vlastníčkou predmetného bytu. Žalobca v 1.rade nešpecifikoval na základe akého právneho úkonu a z akého právneho titulu by mal byť predmetný byt predmetom BSM žalovanej v 1.rade a H. E. a keďže BSM žalovanej v 1.rade a H. E. bolo za trvania manželstva zrušené rozsudkom OS Nitra č.k. 18C/227/2010-16 zo dňa 21.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2010, ak by aj žalovaná v 1.rade nadobudla na základe kúpnej zmluvy predmetný byt a jej vlastnícke právo by bolo zavkladované, tento byt by bol jej výlučným vlastníctvom a nie predmetom BSM.

17. Žalobca v 1.rade sa v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 25C/209/2010 domáhal určenia, že nehnuteľnosti (vrátane bytu č.4), patria do BSM žalovanej v 1.rade a H. E., ktorú žalobu zobrať späť a konanie vo veci bolo zastavené.

18. Žalobca v 2.rade sa v konaní vedenom pod sp.zn.25C/209/2013 domáhal vyporiadania BSM žalovanej v 1.rade a úpadcu H. E., prikázaním bytu do výlučného vlastníctva žalovanej v 1.rade s povinnosťou vyplatiť H. E. vyporiadací podiel. Žalobca v 2.rade ako správca konkurznej podstaty úpadcu H. E. Eurocaffé mal možnosť zahrnúť predmetný byt do konkurznej podstaty bez toho, aby potreboval na to určovací výrok súdu, že predmetný byt do konkurznej podstaty úpadcu patrí a žalovaná v 1.rade mala možnosť sa v konkurznom konaní brániť. Z tohto dôvodu žalobca v 2.rade na určení, že predmetný byt patrí do majetkovej podstaty úpadcu Romana Oravca Eurocaffé nemá naliehavý právny záujem a z týchto dôvodov súd celú žalobu zamietol.

19. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o samotnej výške trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

20. Uvedený rozsudok včas podaným spoločným odvolaním v celom rozsahu napadli len žalobcovia domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby podanej žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené a aby obe žalované boli povinné zaplatiť obom žalobcom náhradu trov konania vo výške 100 %. Z hľadiska odvolacích dôvodov poukázali na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Nestotožňujú sa so závermi súdu, že vo veci nemali naliehavý právny záujem z dôvodu, že ak by aj súd žalobe vyhovel, vlastníčkou predmetného bytu by sa stala výlučne žalovaná v 1. rade z dôvodu zrušenia jej BSM (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) s Romanom Oravcom dňa 19.11.2010. Pokiaľ by súd určil neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy datovaného 17.08.2010, obnovil by sa stav k tomuto dňu, kedy BSM žalovanej v 1. rade a H. E. existovalo, pričom pokiaľ by žalované predstieraným právным úkonom od kúpnej zmluvy neodstúpili, došlo by k povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovanej v 1. rade do 30 dní od podania návrhu na vklad (29.07.2010), t. j. najneskôr do 28.08.2010. Pokiaľ súd tvrdí, že neuviedli, na základe akého právneho úkonu alebo právnej skutočnosti by mal predmetný byt patriť do BSM žalovanej v 1. rade a H. E., vychádzajúc zo zásady, že súd pozná právo, poukazujú na to, že táto skutočnosť vyplýva priamo z ustanovenia § 143 OZ, pretože BSM E. zaniklo až dňa 19.11.2010 (právoplatnosťou rozsudku OS Nitra č. k. 18C/227/2010-16 zo dňa 21.10.2010) a ich BSM nebolo ani žiadnym spôsobom modifikované a ani neexistovala žiadna iná skutočnosť (výnimka), ktorá by vyvracala právnu domnienku o tom, že by predmetný byt by nemal patriť do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade (a nie do BSM). Preto predmetný byt priamo zo zákona patrí do BSM žalovanej v 1. rade a H. E., aj keby v zmysle predmetnej kúpnej zmluvy a návrhu na vklad bola zapísaná ako výlučná vlastníčka iba

žalovaná v 1. rade. Okrem toho účastníčkou kúpnej zmluvy bola iba žalovaná v 1. rade práve a jedine z dôvodu, aby bola zmarená možnosť uspokojenia veriteľov H. E.. Na byt si brali spoločný úver, žalované ani H. E. nikdy počas celého konania nespochybnili, že byt by mal patriť do BSM, resp. neuviedli dôvod, pre ktorý by predmetný byt mala nadobudnúť do výlučného vlastníctva (len) žalovaná v 1. rade a je teda preukázané, že predmetný byt sa mal iba navonok „javiť“ ako patriaci do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade, avšak obaja boli od počiatku uzrozmenejší s tým, že ho kupujú spolu, a že patrí do BSM.

21. Prvoinštančný súd sa pri hodnotení dôkazov ani nepozastavil na tom, prečo mal kúpnu cenu vyplácať H. E. zo spoločného úveru, ak predmetný byt mala nadobudnúť do výlučného vlastníctva žalovaná v 1. rade. Majú za preukázané, že skutočný úmysel žalovaných a H. E. bol previesť predmetný byt do BSM a súhlasili s tým, že žalovanej v 2. rade nebude vyplácaná kúpna cena, avšak bude mať majetkový prospech v podobe „očistenia“ tohto bytu od záložného práva Tatrabanky a.s., preto aj úver od PSS a.s. nezabezpečovali prevádzaným bytom, ale domom postaveným za peniaze pochádzajúce z trestnej činnosti H. E.. Žalovaná v 2. rade plnenie aj dostala a z tohto dôvodu argument súdu, že by jej vznikol na zaplatenie kúpnej ceny neobstojí, pretože všetci vedeli, že kúpna cena nikdy vyplatená nebude; je nepochopiteľné z akého dôvodu súd poskytol ochranu úkonom žalovaných, ktorí sa podieľali a spôsobili zmarenie možnosti uspokojenia veriteľov Romana Oravca. Je tiež potrebné si uvedomiť, že ak by s uvedeným žalovaná v 2. rade nesúhlasila, nedošlo by ani k zaťaženiu rodinného domu v D. úverom vo výške viac ako 140.000,-Eur, ktorý bol jediným majetkom H. E.. Z tohto pohľadu nie je zrejmé, z akého dôvodu a v rozpore so zásadou spravodlivosti súd odôvodňuje zamietnutie žaloby tým, že by žalovaná v 1. rade musela zaplatiť žalovanej v 2. rade kúpnu cenu, pretože riešenie tejto otázky nie je predmetom tohto konania. Žalovaná v 2. rade bola od počiatku uzrozmenejší s tým, že jej kúpna cena nikdy nebude vyplatená, že žalované predmetné úkony robili s cieľom zmariť uspokojenie veriteľov, teda amorálne konanie zo strany žalovaných a H. E. a predstieraný právny úkon odstúpenia od kúpnej zmluvy o nadobudnutí bytu len do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade nemôže požívať právnu ochranu a takýto následok by nebol nespravodlivý. Nestotožňujú sa preto so záverom súdu o tom, že žalovanej v 2. rade vznikol nárok na odkúpenie od predmetnej kúpnej zmluvy, keďže vyplatená byť nemala, mala majetkový prospech vo výške rovnajúcej sa nesplatenému zostatku úveru od Tatrabanky a žalované si v kúpnej zmluve nedohodli ani spôsob vyplatenia kúpnej ceny, keď aj poskytnutý úver z PSS a.s. nebol vyplácaný na účet žalovanej v 2. rade ako kupujúcej, ale určila ako platobné miesto účet vedený na meno H. E.. Keďže bolo preukázané, že žalovaná v 2. rade od počiatku uzatvárania predmetnej kúpnej zmluvy bola uzrozmenejší s tým, že jej reálne žiadna časť kúpnej ceny vyplatená nebude, nemôže táto skutočnosť zakladať jej nárok na odstúpenie od kúpnej zmluvy, keď možnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy pre nezaplatenie kúpnej ceny nebola zo strany žalovaných preukázaná a rovnako tak, že by žalovaná v 2. rade poskytla žalovanej v 1. rade a H. E. dodatočnú lehotu na zaplatenie kúpnej ceny; táto dodatočná lehota ani nemohla byť poskytnutá, pretože žalované mali v kúpnej zmluve dohodnutú splatnosť kúpnej ceny do 30.08.2010, avšak už dňa 18.08.2010 Správe katastra doručili späťvzatie návrhu na vklad, datované 17.08.2010, aj z čoho je teda zrejmé, že žalovanej v 2. rade by nemohlo vzniknúť právo na odkúpenie od kúpnej zmluvy z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny pred uplynutím dohodnutej splatnosti dňa 30.08.2010 ani ak by jej zaplatenie reálne očakávala. S poukazom na uvedené by k povoleniu vkladu vlastníckeho práva do katastra v zmysle predmetnej zmluvy došlo najneskôr dňa 28.08.2010, t. j. dva dni pred uplynutím zmluvne dohodnutej lehoty na zaplatenie kúpnej ceny. Podotýkajú tiež, že žalované v späťvzati návrhu na vklad iba uviedli, že sa rozhodli od predmetnej kúpnej zmluvy odstúpiť, neuviedli, že od tejto zmluvy odstúpili a Správe katastra ani nedoložili toto odstúpenie, keď samotná listina obsahujúca úkon odstúpenia od kúpnej zmluvy bola ešte len v elektronickej forme vytvorená dňa 13.09.2010; je na úvahe súdu, či sa v tomto prípade môže jednať o predloženie dôkazu, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo z tohto pohľadu je na posúdení tejto listiny z pohľadu dôkaznej hodnoty, resp. prípustnosti ako dôkazu. Prvoinštančný súd nevykonal ani dôkaz prehratím audiozáznamu 26.08.2010, kde H. E. sám spontánne priznáva, že byt kupovali spolu ako manželia, že k odstúpeniu od zmluvy došlo iba z dôvodu zmarenia uspokojenia veriteľov a že sa jedná o predstieraný právny úkon. Nie je zrejmé, z akého dôvodu prvoinštančný súd priznal právnu ochranu právnym úkonom žalovaných, ktoré boli preukázané predstieranými právnymi úkonmi uskutočnenými výlučne za účelom zmarenia možnosti uspokojenia veriteľov. K hodnoteniu dôkazov poukazujú na to, že v bode 19. odôvodnenia rozsudku súd nesprávne uvádza zmluvy o pôžičke a tiež nesplatenú sumu. Nestotožňujú sa s argumentáciou súdu v bode 41. odôvodnenia, nakoľko s otázkou neplatnosti odstúpenia od zmluvy sa vysporiadali a teda ak bude odstúpenie od zmluvy neplatné, neplatné bude aj rozhodnutie o zastavení vkladového konania. K argumentácii prvoinštančného súdu v bode 42. odôvodnenia poukazujú na to, že špecifikovali právny úkon - kúpnu zmluvu zo dňa 29.07.2010 a z akého právneho titulu by predmetný byt bol predmetom

BSM žalovanej v 1. rade a H. E. priamo zo zákona, ak by žalovaná v 1. rade nadobudla tento byt do vlastníctva povolením vkladu vlastníctva najneskôr 28.08.2010. Odstúpenie od kúpnej zmluvy je ako predstieraný právny úkon neplatným a ak by aj takýmto úkonom nebolo (čo bolo), žalovanej v 2. rade nevznikol nárok na odstúpenie od zmluvy z dôvodu neuplynutia lehoty na zaplatenie kúpnej ceny a neuplynutia dodatočne poskytnutej lehoty na jej zaplatenie. Je teda preukázaná existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu v 1. rade a teda, že by sa právne postavenie žalobcu v 1. rade zmenilo, ak by súd žalobe vyhovel. Zároveň je tým preukázaná existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu v 2. rade, nakoľko v prípade určenia predmetnej nehnuteľnosti ako veci patriacej do BSM by túto mohol zaradiť do konkurznej podstaty bez rizika vedenia ďalšieho súdneho sporu o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty zo strany žalovanej v 2. rade. V konaní vedenom pod sp. zn. 25C/209/2010 došlo k späťvzatiu žaloby z dôvodu, že pri jej koncipovaní žalobca v 1. rade nevedel všetky skutočnosti. K argumentácii prvoinštančného súdu v bode 44. odôvodnenia rozsudku uvádzajú, že žalobca v 2. rade vstúpil do tohto konania zo zákona na miesto úpadcu - pôvodne žalovaného H. E., keď by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a zároveň nevhodné z pohľadu konkurzného konania, ak by žalobca v 2. rade predmetné nehnuteľnosti zaradil do konkurznej podstaty a následne čelil žalobe o vylúčenie tohto majetku z konkurznej podstaty, keď v tomto konaní sa koná v podstate o tom istom, je teda preukázaná aj existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu v 2. rade. K argumentácii súdu v bode 45. odôvodnenia ohľadom priznania náhrady trov konania poukazujú na rozpor so zásadou spravodlivosti, pretože žalobca v 1. rade nemal inú možnosť ako sa domôcť ochrany svojich práv a navyše žalované mali preukázateľne v dôsledku žalovaných úkonov majetkový prospech.

22. Žalované vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadali potvrdenie napadnutého rozhodnutia ako vecne správneho a priznanie im náhrady trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Poukázali na to, že žalobcovia sa v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nezaobierajú dôvodom pre zamietnutie žaloby vo vzťahu k požadovanému výroku o určení neplatnosti späťvzatia návrhu na vklad, žiadnym spôsobom argumentáciu súdu v bode 41. odôvodnenia nespochybnili a preto prinajmenšom v tejto časti je ich odvolanie neodôvodnené s dôsledkom, že by ho mal odvolací súd odmietnuť podľa ustanovenia § 386 písm. d/ CSP. Majú za to, že napadnutý rozsudok sa vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal so všetkými žalobcami prednesenými argumentmi a v podanom odvolaní žiadne také argumenty, ktoré by neuviedli už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal, neuviedli. Ani v podanom odvolaní žalobcovia neodôvodňujú naliehavý právny záujem k jednotlivým výrokom tvoriacim petičiu ich žaloby, keď určovací žaloba má slúžiť ako krajný prostriedok pre domáhanie sa nároku len v takých prípadoch, kedy nie je možné dosiahnuť nápravu iným zákonným spôsobom, keď je bezvýznamné, či ich žalobcovia považujú za praktické alebo vhodné. Žalobcovia nemajú na nimi požadovanom určení naliehavý právny záujem. Ohľadom dohody o odstúpení a zrušení kúpnej zmluvy žalobcovia opomínajú skutočnosť, že kúpna zmluva je synalagmatický právny úkon a za predpokladu, že by bola riadne oboma stranami dodržaná, v žiadnom prípade by neprišlo k zväčšeniu obsahu majetku BSM, nakoľko jeho súčasťou by sa stal aj záväzok zaplatiť žalovanej v 2. rade kúpnu cenu za byt. Hotovosť získaná hypotekárnym úverom nikdy nebola použitá na vyplatenie kúpnej ceny za byt, v dôsledku čoho žalovaná v 2. rade mala možnosť odstúpiť od kúpnej zmluvy, ktorú aj využila, z čoho vyplýva, že uzavretie dohody o zrušení kúpnej zmluvy z dôvodu, pre ktorý bolo možné od zmluvy odstúpiť, je plne v súlade s právnymi predpismi. Právny úkon zrušenia zmluvy na základe dohody jej účastníkov v prípade, kedy je daný dôvod na odstúpenie od zmluvy, predstavuje výkon práva v zmysle § 570 a nasl. OZ. Zároveň poukazujú na skutočnosť, že podľa aktuálne platnej právnej úpravy § 137 písm. c/ CSP predmetom určenia môže byť len existencia alebo neexistencia práva, a nie platnosť alebo neplatnosť právneho úkonu, ako sa jej žalobcovia domáhajú. Čo sa týka neplatnosti návrhu na vklad vlastníckeho práva poukazujú na to, že sa nejedná o hmotnoprávny, ale o procesný úkon, ktorého náležitosti boli hodnotené katastrálnym odborom Okresného úradu Nitra tak, že má všetky predpísané náležitosti, a preto na jeho základe bolo rozhodnuté o zastavení konania o povolení vkladu, teda civilný súd v sporovom konaní o určení vlastníckeho práva nie je oprávnený hodnotiť právnu perfektnosť a záväznosť procesných úkonov účastníkov katastrálneho konania a žalobca by mohol dosiahnuť zmenu posúdenia späťvzatia návrhu jedine prostredníctvom podania odvolania alebo mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu Katastrálneho odboru Okresného úradu Nitra, čo však žalobcovia neurobili a vzhľadom na časový odstup by to už pravdepodobne ani nebolo možné. Nakoľko by žalobcovia nedosiahli žiadnu zmenu svojho právneho postavenia ani zmenu súčasného právneho stavu, požadovaný výrok o neplatnosti späťvzatia návrhu nebude mať žiadny vplyv na vlastnícke vzťahy k bytu. K nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení, že byt a jeho príslušenstvo patria do BSM poukazujú na to, že žalobca v 1. rade sa domáha určenia, že byt sa stal súčasťou BSM žalovanej

v 1. rade a H. E., avšak neuviedol, akým spôsobom malo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva k bytu, keď naopak v podanej žalobe uviedol, že k povoleniu vkladu vlastníckeho práva nikdy nedošlo. Vychádzajúc z ustanovenia § 132 ods. 1 OZ je nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 133 ods. 3 OZ a teda toho, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy nepredstavuje právny titul pre nadobudnutie vlastníckeho práva, ale vyžaduje sa rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva. Požadovaný žalobný petit je tiež nevykonateľný, nakoľko BSM bolo právoplatne dňa 19.11.2010 zrušené. Ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný byt a jeho príslušenstvo patria do konkurznej podstaty, poukazujú na ustanovenia § 57 ods. 1 a 2, § 78 ods. 1, § 80 ods. 1 a § 86 ods. 2 ZRK, že žalobca v 2. rade nemá vyžadovaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko na dosiahnutie zamýšľaného výsledku má zákonom stanovené iné možnosti - osobité právomoci, ktoré mu umožňujú byť do konkurznej podstaty zaradiť bez toho, aby na to určovací výrok súdu potreboval. Neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovacích určovacích výrokoch nemôže nahradiť ani ďalšie extenzívne dokazovanie, ktoré by pre účely súdneho konania mohlo mať vplyv len v prípade, ak by súd dospel k záveru, že žalobcovia na požadovanom určení naliehavý právny záujem majú. Vzhľadom na uvedené by bolo vykonávanie ďalšieho dokazovania nevhodné, avšak v žiadnom prípade nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý proces.

23. Žalobcovia sa vyjadrili k vyjadreniu žalovaných k ich odvolaniu, v ktorom vyjadrení zotrvali na odvolacích dôvodoch. Vyhovením podanej žalobe by bolo možné uspokojenie veriteľov z tohto majetku. Ak by žalobca v 1. rade napadol späťvzatie návrhu na vklad v samostatnom konaní, nakoľko nebol účastníkom katastrálneho konania, nepreukázal by bez napadnutia ostatných úkonov žalovaných existenciu naliehavého právneho záujmu. Žalovaný v 2. rade (zrejme žalobca v 2. rade) bol povinný vstúpiť a aj vstúpil do konania zo zákona v mene úpadcu H. E., ktorý bol tiež žalovaným. Pokiaľ žalované poukazujú na ustanovenie § 137 písm. c/ CSP, poukazujú na to, že zmena právnych predpisov nemôže mať za následok vznik nedôvodnosti návrhu vo veci samej. Pokiaľ by súd rozhodol v tomto konaní tak, že by vyhovel žalobe vo všetkých výrokoch, dosiahli by zmenu právneho postavenia. Späťvzatie návrhu na vklad je potrebné posudzovať v kontexte a súvislostiach ostatných úkonov žalovaných ako aj v kontexte celej žaloby. V prejednávanom prípade prichádza do úvahy jedine rozhodnutie súdu o neplatnosti všetkých napádaných úkonov žalovaných za súčasného určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pretože v dôsledku plynutia času by mohla nastať fikcia o odstúpení od kúpnej zmluvy v dôsledku nepodania návrhu na vklad. Žalobca v 1. rade nemal reálnu možnosť domáhania sa určenia neplatnosti resp. nezákonnosti rozhodnutia Správy katastra Nitra o späťvzati návrhu na vklad. Skutočnosť, že žalované napadnutými úkonmi zmarili nadobudnutie vlastníckeho práva kúpnu zmluvou a aj účel katastrálneho konania nevylučuje dôvodnosť žaloby v tomto konaní a neznamená nemožnosť určiť vlastníckeho práva rozhodnutím súdu v tomto konaní, aj napriek tomu, že katastrálne konanie bolo zastavené skôr ako bol povolený vklad vlastníckeho práva žalovanej v 1. rade do katastra nehnuteľností. Nesúhlasia ani s nevykonateľnosťou petitu v časti určenia predmetnej nehnuteľnosti do BSM, nakoľko pokiaľ by súd žalobe vyhovel, tak by sa obnovil stav ku dňu uskutočnenia predmetných úkonov, či podaniu žaloby, čo bolo pred zánikom BSM a potom by nasledovalo vyporiadanie tohto majetku priamo zo zákona vrámci konkurzného konania. Čo sa týka poukazu na právomoci žalobcu v 2. rade podľa označených ustanovení zákona, až potom, ak by súd vyhovel žalobe čiastočne a určil, že predmetné nehnuteľnosti do BSM patria, mohol by žalovaný (žalobca) v 2. rade ako správca konkurznej podstaty uplatniť svoje právomoci v zmysle ZKR. Naďalej preto zastávajú názor, že vyhovieť ich návrhu v celom rozsahu by bolo jediným spravodlivým rozhodnutím.

24. Žalované sa vyjadrovali k vyjadreniu žalobcov k ich vyjadreniu k podanému odvolaniu, v ktorom zotrvali na svojich názoroch z vyjadrenia k odvolaniu. Poukázali na to, že všetky tvrdenia, ktoré žalobcovia v podanom vyjadrení označujú za dôkazy preukazujúce túto skutočnosť, sú iba ich subjektívnymi závermi a domnienkami. Práve naopak, v konaní bola preukázaná skutočnosť nevyplatenia kúpnej ceny žalovanej v 2. rade, v dôsledku čoho od uzavretej zmluvy odstúpila a žalovaná sa vlastníčkou prevádzanej nehnuteľnosti nikdy nestala, teda požadovaným výrokom by žalobcovia nedosiahli žiadnu zmenu ich právneho postavenia, ani zmenu súčasného právneho postavenia, pretože výrok súdu o neplatnosti späťvzati návrhu na vklad vlastníckeho práva nebude mať žiadny vplyv na vlastnícke vzťahy k bytu. Uzatvorenie kúpnej zmluvy nepredstavuje právny titul, na základe ktorého by bolo možné vlastnícke právo nadobudnúť, pre jeho nadobudnutie je nevyhnutné vydanie rozhodnutia príslušného okresného úradu o povolení vkladu vlastníckeho práva, ktoré však v tomto prípade nebolo nikdy vydané. Žalobca v 2. rade ako správca konkurznej podstaty má titulom svojho postavenia osobitné

právomoci, na uplatnenie ktorých určovací výrok súdu nepotrebuje. Žalobcovia naliehavý právny záujem na žiadnom z požadovaných výrokov nepreukázali.

25. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku vo veci samej potvrdiť podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako rozhodnutie vo výroku vecne správne a v časti výroku o náhrade trov strán sporu voči sebe navzájom toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť (a vec v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že tento výrok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva, strán sporu na spravodlivý proces.

26. Vychádzajúc z toho, že žalobca v 1. rade má pohľadávku len voči dlžníkovi H. E. (prihlásenú v konkurze) a žalobca v 2. rade je správcom konkurznej podstaty jeho majetku, že neplatnosť právnych úkonov je odlišným dôsledkom (skutočnosťou) ako nežalovaná odporovateľnosť právnych úkonov, že žalobcovia neboli účastníkmi (zmluvnými stranami) ani oprávnenými z predmetných právnych úkonov (o neplatnosť ktorých sa koná, resp. z ktorých sa vlastnícke právo vyvodzuje) a konaní správnych orgánov o nich, že predmetný byt nikdy nebol v evidencii nehnuteľností zapísaný ako byt vo/v (spolu) vlastníctve žalovanej v 1. rade a (pôvodne žalovaného - úpadcu) Romana Oravca, že pri kúpnej zmluve k nehnuteľnosti sa vlastnícke právo nadobúda až dňom právoplatnosti rozhodnutia štátneho orgánu (Okresného úradu) o povolení vkladu vlastníckeho práva vydaného v správnom konaní (§ 132 a § 133 ods. 2 OZ) a teda rozhodnutie o neplatnosti nezavkladovaného právneho úkonu zmenu zápisu v evidencii nehnuteľností nespôsobí, že právny titul k predmetnému bytu ako veci patriacej do BSM žalovanej v 1. rade a H. E. a následne i konkurznej podstaty úpadcu H. E. žalobcovia vyvodzovali výlučne z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade dňa 29.07.2010, že nijak nemodifikované BSM žalovanej v 1. rade a H. E. bolo za trvania ich manželstva zrušené dňom 19.11.2010 a že všeobecná zákonom priznaná zmluvná voľnosť oboch žalovaných v 1. a 2. rade ako účastníčok kúpnej zmluvy k odstúpeniu od nej (do nadobudnutia vecnoprávnych účinkov) obmedzená nebola (napriek záložnému právu Tatrabanky, a.s.), mal odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správne (ohľadom všetkých žalovaných petítov), i keď z časti (i) z iných právnych dôvodov, tvoriacich predmet procesnej obrany žalovaných v spore.

27. Čo sa týka požadovaného určenia neplatnosti odstúpenia žalovaných (zo dňa 16.08.2010) od kúpnej zmluvy (zo dňa 29.07.2010) mal odvolací súd (zhodne so súdom prvej inštancie) za to, že na požadovanom určení počas celého konania nemali žalobcovia (žalobca v 2. rade vlastným úkonom - nie zo zákona vstúpil do konania na strane žalobcu v 1. rade ohľadom všetkých žalobných petítov jeho žaloby) naliehavý (kvalifikovaný) právny záujem, vyžadovaný pri podaní žaloby ustanovením § 80 písm. c/ OSP (Občiansky súdny poriadok - zákon č. 99/1963 Zb.), keď aktuálna procesná norma (CSP v ustanovení § 137 písm. d/) vyžaduje pre určenie právnej skutočnosti (neplatnosti právnych úkonov) osobitné - výslovné zákonné zmocnenie prípustnosti tohto určenia, ktoré žalobcovia nepreukázali (a ani netvrdili), avšak vzhľadom k ustanoveniu § 470 ods. 2 vety druhej CSP, bolo potrebné naliehavosť právneho záujmu (ako procesnej podmienky) konania o žalobe v tejto časti (ako aj v časti žalobného petitu o určenie neplatnosti späťvzatia návrhu na vklad vlastníctva) posudzovať podľa stavu v čase podania žaloby a tiež v čase rozhodovania vo veci. Je tomu tak preto, že rozhodnutie o tomto nároku nemôže mať vplyv na vlastnícke práva k predmetnému bytu žalobcov (neúčastníkov kúpnej zmluvy a ani neoprávnených osôb z nej), žalovanej v 1. rade a ani (úpadcu) H. E., nakoľko sa vlastnícke právo týchto osôb neobnoví a ani nevznikne, keďže vlastnícke právo na základe zmluvy k nehnuteľnosti (bytu) vzniká až dňom právoplatnosti rozhodnutia štátneho orgánu o povolení jeho vkladu, ktoré (správne) konanie však takto ukončené nebolo a ani by sa neobnovilo. Pri neexistencii procesnej podmienky - naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení sa opodstatnenosti vecných tvrdení neplatnosti označeného právneho úkonu neskúma.

28. Čo sa týka požadovaného určenia neplatnosti späťvzatia návrhu na vklad vlastníctva mal odvolací súd rovnako a z rovnakých dôvodov ako pri požadovanom určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy za to, že ani na tomto určení žalobcovia naliehavý právny záujem nemajú, keď navyš sa jednalo len o procesný úkon žalovaných v správnom konaní posúdený správnym orgánom, na právny úkon podľa hmotného práva - odstúpenie od kúpnej zmluvy len nadväzujúci. Neplatnosť rozhodnutia o zastavení vkladového rozhodnutím súdu v občianskoprávnom konaní nenastane, nezákonnosť postupu

a rozhodnutí správneho orgánu je možné riešiť len v správnom súdnictve a pri neexistencii takéhoto rozhodnutia platí prezumpcia správnosti a zákonnosti konania a rozhodnutia správneho orgánu.

29. Čo sa týka požadovaného určenia, že predmetný byt patrí do BSM žalovanej v 1. rade a H. E., mal odvolací súd (zhodne so súdom prvej inštancie) za to, že žalobcovia nešpecifikovali taký právny úkon - právny titul, na základe ktorého by mal byť (bol a je) predmetný byt predmetom BSM. Žalobcovia svoju žalobu v tejto časti odôvodňovali „obnovením stavu“ ku dňu 17.08.2010 resp. tejto možnosti po vyhovení prvého a druhého žalobného petitu s následkom zavkladovania kúpnej zmluvy a zákonným dôsledkom ustanovenia § 143 OZ pred zánikom BSM, čo však neobstojí s ohľadom na už uvedené závery odvolacieho súdu k otázke nadobúdania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a dôsledkom - významom rozhodnutí súdu v občianskoprávnom konaní. Žalobcovia teda nepreukázali dôvodnosť žaloby v tejto časti, teda právny titul nadobudnutia (a existencie) vlastníctva predmetného bytu žalovanou v 1. rade a H. E. v čase existencie ich BSM.

30. Čo sa týka žalobcom v 2. rade požadovaného určenia, že predmetný byt patrí do konkurznej podstaty úpadcu H. E., mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že žalobca v 2. rade na tomto určení naliehavý právny záujem nemá, lebo jeho postavenie (právmoci) správcu konkurznej podstaty úpadcu súdne rozhodnutie o predbežnej otázke nevyžaduje (pre jeho postup a uplatnenie právomoci v konkurznom konaní) a ohľadom (stavu) vlastníckeho práva platí, že do preukázania opaku platí stav zápisu vlastníctva v evidencii nehnuteľností (aktuálny ako i stav v čase predmetnej kúpnej zmluvy), keď o prípad odporovania právneho úkonu dlžníka (úpadcu) v spore nešlo.

31. Čo sa týka výroku o náhrade trov konania strán sporu voči sebe navzájom mal odvolací súd za to, že tento jednak nebol (v rozsudku ani v opravnom uznesení) náležite odôvodnený, čo do solidarity povinností žalobcov a neexistencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania žalovaným (podľa ustanovenia § 257 CSP) a nezohľadňoval ani to, že čo a kto zo žalobcov (jednotlivo) žalovaných žaloval, resp. voči komu zo žalovaných jednotlivé petity žaloby smerovali.

32. Vzhľadom na uvedené právne závery (podľa) odvolacieho súdu podstatné pre rozhodnutie v spore odvolací súd neriešil ostatné nepodstatné odvolacie dôvody žalobcov, či už proti rozhodnutiu vo veci samej, tak i procesnému postupu v konaní ohľadom dokazovania.

33. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).